

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte:

Vladimir Timofti

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pucas Ina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Caldarar Roman Xxxxx, născut la xx.xx.xxxx,
domiciliat Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.10.2017 - 07.06.2018;

Instanța de apel: 27.06.2018 - 14.11.2018;

Instanța de recurs: 20.03.2019 - 15.05.2019;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 07 iunie 2018, Caldarar Roman a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 7 ani 3 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o activitate legată de producerea, păstrarea, transportarea, expedierea, vânzarea, distribuirea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe termen de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că Caldarar Roman, acționând cu intenție directă, în participare simplă cu alte persoane neidentificate la moment de organul de urmărire penală, având scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor cu scop de înstrăinare, în circumstanțe nestabilite de timp și loc, au obținut pentru realizare droguri, după care le-a transportat și le-a păstrat la sine pentru realizare, iar la 18.07.2017, în timp ce se afla la domiciliul său din Xxxxx, o parte din ele și anume un pachetel improvizat din folie de staniol în interiorul căruia se afla un praf de culoare albă, l-a înstrăinat lui Fomin Vadim contra sumei de 700 de lei.

Conform raportului de expertiză nr. 34/12/I-R-4249 din 03.08.2017, substanța cu aspect de cristale de culoare albă ridicate la 18.07.2017 de către organul de urmărire penală de la Fomin Vadim în incinta IP Ciocana, mun. Chișinău, reprezintă amestec de metadon, care se atribuie la substanțele stupefiante, și dimidrol, care nu se atribuie la

substanțele stupefiante, psihotrope și precursorii acestora. Cantitatea substanței stupefiante metadon constituie în total 0,088g.

Tot el, Caldarar Roman, în continuarea acțiunilor sale criminale, având același scop de punere în circulație ilegală a drogurilor cu scop de înstrăinare, din cantitatea de droguri obținută anterior pentru realizare, la data de 02.08.2017, în timp ce se afla la domiciliul său de pe str. Xxxxx, o parte din droguri și anume, un pachetel improvizat din folie de staniol în interiorul căruia se afla un praf de culoare albă, l-a înstrăinat lui Fomin Vadim contra sumei de 700 de lei, iar restul drogurilor le-a păstrat la sine până la data de 03.08.2017, aproximativ la ora 07:55, când lângă încăperea auxiliară vis-a-vis de domiciliul din str. Xxxxx, în urma efectuării cercetării la fața locului, a predat benevol, dezgropând din sol, un pahar de culoare portocalie în interiorul căruia se aflau 15 pachetele improvizate din folie de staniol în interiorul cărora se afla un praf de culoare albă.

Conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-5136 din 28.09.2017, substanța cu aspect de pulbere și bulgări de culoare albă ridicată la 02.08.2017 de către organul de urmărire penală de la Fomin Vadim, reprezintă metadon care se atribuie la substanțele stupefiante. Cantitatea substanței stupefiante metadon constituie în total 0,084 gr. Substanțele cu aspect de pulbere și bulgări din cele 15 pachetele improvizate ridicate la 03.08.2017 reprezintă metadon, care se atribuie la substanțele stupefiante, cantitatea substanței stupefiante metadon constituie în total 2,560 gr.

3. Nefiind de acord cu sentința, apel a declarat avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și emiterea unei decizii prin care acțiunile lui Caldarar Roman să fie încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal, cu numirea unei pedepse non-privative de libertate.

În susținerea apelului a invocat că prima instanță nu a dat apreciere corectă probelor și a ignorat faptul că inculpatul a fost deținut în condiții inumane în Penitenciarul nr. 13 Chișinău mai mult de 10 luni.

Unica probă pe care instanța și-a bazat concluziile este procesul-verbal de percheziție din 03.08.2017, prin care inculpatul a predat benevol pachetelele cu substanța indicată, precum și rapoartele de expertiză prin care s-a stabilit cantitatea substanței.

Declarațiile lui Doni Ion care a fost conducătorul grupului de ofițeri ce a investigat cazul inculpatului, neîntemeiat au fost admise în calitate de probă, circumstanțele cauzei fiindu-i cunoscute din dosarul penal.

Nu au valoare de probă nici declarațiile date de martorul Fomin Vadim la etapa urmăririi penale, or acesta a declarat că a procurat droguri de la Roman, dar nu a indicat numele de familie al acestuia.

Instanța a dat apreciere eronată și raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-4249 din 03.08.2017, în care este indicat că substanța cu masa de 0,088 gr. constituie metadon amestecat cu dimidrol, iar cantitatea exactă a metadonului nu poate fi stabilită.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, s-a dispus respingerea apelului declarat, ca nefondat.

4.1. Studiind materialele cauzei, Colegiul a considerat că prima instanță a conchis corect că inculpatul Caldarar Roman este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, după semnele calificative *circulația ilegală a drogurilor, prin păstrare, transportare în scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții deosebit de mari*.

Deși inculpatul și-a recunoscut parțial vina în comiterea infracțiunii imputate, Colegiul a considerat că vinovăția acestuia este demonstrată pe deplin prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală, corect apreciate respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și anume declarațiile martorului Doni Ion, materialele cauzei inclusiv, procesul-verbal de examinare și controlul transmiterii banilor din 18.07.2017 (f.d. 42-43, vol. I); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 18.07.2017 (f.d. 44-45); procesul-verbal de audiere a martorului din 18.07.2017 și 02.08.2017 (f.d. 45-46); procesul-verbal de examinare și controlul transmiterii banilor din 01.08.2017 (f.d. 50-51); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 02.08.2017 (f.d. 53-54); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.08.2017 (f.d. 62-63); procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație (f.d. 80-81); raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-4249 din 03.08.2017 (f.d. 126-129); raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-5136 din 28.09.2017 (f.d. 151-162).

Astfel, reieșind din probele cercetate, Colegiul a stabilit cu certitudine că inculpatul a transportat și păstrat droguri lângă încăperea auxiliară în preajma domiciliului său din str. Xxxxx, cu scop de înstrăinare, or la 18.07.2017 și 02.08.2017 inculpatul i-a înstrăinat agentului sub acoperire Fomin Vadim contra sumei de 700 de lei un pachetel improvizat din folie de staniol, substanțe care conform Raportului de expertiză nr.34/12/1-R-4249 din 03.08.2017 și nr. 34/12/1-R-5136 din 05.09.2017, conținea 0,088 gr. de metadon și respectiv 0,084 gr. de metadon.

De asemenea, s-a stabilit cu certitudine că la 03.08.2017, în rezultatul efectuării percheziției, inculpatul a predat benevol organului de urmărire penală un pahar ce conținea 15 pachetele improvizate din folie de staniol, care, conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-5136 din 28.09.2017, conțineau cantitatea de 2,560 gr. de metadon, care se atribuie la substanțe stupefiante, fapt confirmat și de către însuși inculpat în ședință de judecată.

Colegiul a mai reținut și faptul că inculpatul a recunoscut că la 18.07.2017 i-a înstrăinat lui Fomin Vadim un pachetel de droguri în scopul stingerii unei datorii de 200 de lei, iar la 02.08.2017 i-a transmis ultimului un pachetel cu substanțe narcotice, iar acesta i-a pus în buzunar 600 lei, pe care ulterior i-a restituit.

În acest context, Colegiul a considerat neîntemeiate argumentele părții apărării precum că inculpatul nu i-a înstrăinat lui Fomin Vadim droguri, iar drogurile predate benevol organului de urmărire penală sunt pentru consumul propriu, aceasta fiind poziția de apărare adoptată de către inculpat, care contravine materialelor dosarului și probelor cercetate, administrate în ședința de judecată.

Cu referire la pedeapsa numită inculpatului, Colegiul a reținut că la individualizarea acesteia, prima instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 - 78 Cod penal. De asemenea s-a luat în considerație și faptul că Caldarar Roman a fost condamnat anterior, însă antecedentul penal este stins, și-a recunoscut parțial vina, este necăsătorit, declară că are un copil minor la întreținere, nu este angajat în câmpul muncii, la evidența medicului psihiatru nu se află, la propunerea organului de urmărire penală a predat benevol, dezgropând din sol 15 pachetele de substanță stupefiantă - metadon.

Astfel, ținând cont de personalitatea inculpatului, de comportamentul acestuia până și după comiterea faptei, având în vedere că pedeapsa penală are ca scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, Colegiul a constatat că prima instanță a concluzionat corect de a-i aplica inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 7 ani 3 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o activitate legată de producerea, păstrarea, transportarea, expedierea, vânzarea, distribuirea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe termen de 5 ani.

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a considerat că cerința părții apărării privind stabilirea inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate, corect a fost respinsă ca neîntemeiată, or acest fapt ar contraveni prevederilor art. 90 Cod penal.

Cât privește argumentele părții apărării privind faptul că în perioada în care a fost deținut în Penitenciarul nr.13 Chișinău, inculpatul s-a aflat în condiții degradante și inumane, fiindu-i încălcat dreptul garantat de art. 3 CEDO, Colegiul a reiterat că potrivit art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție garantate de art. 3 CEDO, conform jurisprudenței CtEDO, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv. În acest sens, partea apărării nu a prezentat probe, sub forma unui raport al Ministerului Justiției sau o hotărâre CEDO de condamnare a statului, emisă în favoarea lui Caldarar Roman, că din momentul reținerii inculpatului și până în prezent, condițiile de detenție contravin garanțiilor prevăzute de art. 3 CEDO.

Vis-a-vis de argumentele părții apărării precum că instanța a dat apreciere eronată raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-4249 din 03.08.2017, în care este indicat că substanța cu masa de 0,088 gr. constituie metadon amestecat cu dimidrol, iar cantitatea exactă a metadonului nu poate fi stabilită, instanța a menționat că în raportul respectiv,

expertul a menționat că „Cantitățile includ amestecurile substanțelor narcotice și/sau psihotrope cu precursori, adaosuri (preparate medicamentoase, acizi, glucoză, făină, amidon).

Au fost considerate drept neîntemeiate și argumentele părții apărării precum că declarațiile lui Doni Ion au fost neîntemeiat admise în calitate de probă, Colegiul considerând că aceste declarații sunt relevante și provin dintr-o sursă veridică, și anume de la conducătorul grupului de ofițeri care a investigat cazul inculpatului, partea apărării neprezentând probe care să demonstreze că martorul ar fi imparțial și subiectiv.

Instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate și argumentele apărării precum că nu au valoare de probă declarațiile date de martorul Fomin Vadim la etapa urmăririi penale, deoarece chiar inculpatul a recunoscut că i-a dat droguri acestuia, care-i este un cunoscut mai vechi.

Pentru toate considerentele reținute, Colegiul a conchis de a respinge ca fiind nefondată cererea de apel declarată de către avocat în numele inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar în numele inculpatului, de către avocatul Pucas Ina, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri noi prin care acțiunile lui Caldărar Roman să fie recalificate în baza art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate.

În susținerea recursului invocă aceleași motive ca și în cererea de apel, care au fost expuse în pct. 3 al prezentei decizii, cererea de recurs fiind de fapt o copie a celei de apel, suplimentar menționând că inculpatul până în prezent se deține în Penitenciarul nr. 13 în condiții inumane și degradante, fiind încălcate și prevederile art. 3 CEDO, fapt ce a fost neîntemeiat respins de către instanța de apel. Or, acest fapt este constatat recent și prin Raportul Comitetului Anti-tortură al Consiliului Europei din 13.12.2018, cât și prin hotărârile Curții Europene pe cauze împotriva Republicii Moldova și nu necesită de a fi demonstrat, fiind unanim recunoscut.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care recursul este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Din textul recursului declarat, se constată că recurentul invocă drept temei art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.* Însă, Colegiul consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Lecturând recursul declarat, Colegiul reține că acesta nu este motivat prin prisma temeiurilor de recurs indicate de către avocat în partea dispozitivă a acestuia, recurentul de fapt criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond.

Aici Colegiul menționează că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Cu referire la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală invocat de către avocat, Colegiul menționează că acest punct conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă acestea, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă, prin urmare prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a fost invocat de recurent declarativ, nespecificând care eroare prevăzută la pct. 6) al articolului menționat a fost comisă de către instanța de apel.

Cu toate acestea, instanța de recurs constată că instanța de apel, la examinarea cauzei penale a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, adoptând o decizie legală și întemeiată.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la menținerea sentinței instanței de fond. Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Prin urmare, în conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă de menținerea sentinței atacate, totodată oferind răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Cât privește pretinsa eroare de drept prevăzută la pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, semnalată de avocatul Pucas Ina în numele inculpatului, instanța de recurs o consideră ca fiind indicată în mod declarativ, deoarece acest temei este prezent atunci când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective, însă, reieșind din alegațiile recurentului, acesta nu este de acord cu încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal de către instanțele de fond, solicitând reîncadrarea acțiunilor acestuia în baza art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal, temei care de fapt se încadrează în pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul penal analizând argumentele și solicitările recurentului sub aspectul reîncadrării acțiunilor inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal, în coraport cu materialele cauzei și decizia recurată, ajunge la concluzia că acest temei urmează a fi respins, deoarece instanțele de fond în urma judecării cauzei și cercetării probelor, au adoptat o soluție motivată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept, prin care acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, conform actului de învinuire.

Reieșind din materialele cauzei, Colegiul consideră corectă constatarea instanțelor de fond, precum că Caldarar Roman a păstrat substanța narcotică indicată în rechizitoriu, cu scopul de a fi comercializată, adică de a fi înstrăinată. Prezența scopului de înstrăinare indispensabil duce la încadrarea acțiunilor în baza art. 217¹ Cod penal, or deosebirea dintre infracțiunile prevăzute la art. 217 și 217¹ Cod penal se referă la lipsa sau la prezența scopului de înstrăinare. Lipsa scopului de înstrăinare în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 217 Cod penal, denotă dorința făptuitorului de a întrebuința substanțele narcotice, psihotrope sau analoagele acestora pentru consum propriu ori alte asemenea dorințe.

Colegiul menționează că înstrăinarea ilegală de plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope ori de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale

acestora reprezintă orice acțiune în urma căreia posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vânzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc.). Înstrăinarea ilegală de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale lor se consideră infracțiune consumată în momentul primirii acestor substanțe de către o altă persoană. Scopul înstrăinării este prezent atunci când făptuitorul urmărește transmiterea plantelor sau a substanțelor vizate în posesia unei alte persoane. Nu are importanță dacă, prin comiterea faptei, subiectul a urmărit realizarea unui interes material. Despre prezența scopului de înstrăinare pot mărturisi, prezența unor temeieri suficiente: procurarea, prepararea, păstrarea sau transportarea substanțelor narcotice de către o persoană care nu le consumă; numărul mare de plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope; amplasarea acestor substanțe în recipiente care facilitează înstrăinarea; existența unei înțelegeri cu cei care urmează să procure astfel de substanțe etc..

Raportând cele indicate la speța supusă judecării, Colegiul penal consideră că, instanțele de fond, elucidând faptele importante pentru soluționarea justă a cauzei date, întemeiat au constatat prezența în acțiunile inculpatului a scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice, corect încadrând acțiunile lui Caldarar Roman în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Referitor la invocarea recurentului precum că inculpatul până în prezent se deține în Penitenciarul nr. 13, în condiții inumane și degradante, fapt ce contravine prevederilor art. 3 CEDO, Colegiul este solidar cu poziția instanțelor de fond, menționând că mecanismul de reparare a prejudiciului pentru condiții precare de detenție, este prevăzut în art. 473²-473⁴ Cod de procedură penală, care în speță nu a fost respectat.

Instanța de recurs mai atestă și faptul, că argumentele invocate de recurent, de fapt au constituit obiect de examinare în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, și care au fost combătute de aceasta în mod corespunzător, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6§1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 8) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care face referință recurentul, deci nu persistă temeieri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Având în vedere considerentele expuse și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel instanța de apel a respectat prevederile legale relevante prescise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de avocat în numele inculpatului, este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pucas Ina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui Caldara Roman, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 05 iunie 2019.

Președinte:

Vladimir Timofti

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun